

[Bodil Koch.]

om kirkers brug får lovfæstet, at menighedsrådene har ret til at udlåne kirkerne til benyttelse ved andre trossamfunds gudstjenester. Der er jo flere steder stærkt behov for en sådan ordning, den er aldeles rimelig, og den trænger sig på på grund af det stadig stigende antal af katolske turister. Ministeren er selvfølgelig selv klar over, at der foreligger indtrængende henvendelser fra forskellige menighedsråd.

Jeg kan tilsige mit partis vilje til samarbejde om dette lovforslag.

Burgdorf: Fra gammel tid, i hvert fald i flere århundreder, har sogne og kommuner været en faktisk identisk enhed, i hvert fald i landdistrikterne. Det gælder ikke mere. Ved den nye kommunale inddeling er der vendt op og ned på hele dette system. I dag omfatter samtlige kommuner indtil mange kirkesogne. Herved er der opstået flere problemer, som denne lov skulle have mulighed for at afhjælpe. De væsentligste af disse problemer er budgetlægningen og ligningen af kirkeskatterne, som naturligvis må være ens for hele kommunen, og dernæst prioriteringen af restaurering, reparation o. lign. af kommunens kirker og præstegårde. Her må et koordinerende og samordnende organ til.

Kirkeministeren siger i sin skriftlige fremsættelse, at lovforslaget bevarer og understreger det lokale ansvar, altså hos menighedsrådene. Det kan jeg nu ikke se er sket i væsentlig grad. Jeg ville ønske, at menighedsrådene fik endnu mere ansvar, mere bemyndigelse og derved mere frihed som de folkevalgte organer, de dog er. Men nu bliver de koordinerende og samordnende organer provstiudvalgene, der får langt større bemyndigelse og flere arbejdsområder end hidtil, og det må under de givne forhold være rigtigt. Provstiudvalgene er jo også folkevalgte organer på lokalt plan. Men man kunne fristes til at spørge — ligesom det blev spurgt, om det fortsat kan være rigtigt, at præsten skal være født medlem af menighedsrådet, endsiges dets formand — om det

kan være rigtigt, at provsten fortsat skal være født formand for provstiudvalget.

Her rejser der sig også et andet spørgsmål: hvordan med valgene til disse provstiudvalg? Efter den foreslåede § 27 skal de læge medlemmer af provstiudvalgene vælges af provstiets menighedsråd efter regler, der fastsættes af kirkeministeren. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvilke regler ministeren her har tænkt på. Mig forekommer det, at de regler, efter hvilke provstiudvalgene i dag vælges, er helt oldnordiske og også udemokratiske, så de må og skal efter min opfattelse ændres. Men det kan vi måske snakke os frem til ved udvalgsarbejdet.

Endelig tilsigter lovforslaget en normalisering af den kirkelige administration i København og på Frederiksberg, og det må være rigtigt. Tiden må nu være inde til, at vi får de samme kirkelige ordninger over hele landet.

Efter min opfattelse er det i det store og hele et udmærket lovforslag, som søger at rette en stor del af de skævheder og skavanker, den nuværende lovgivning på dette område er behæftet med, og derfor kan jeg på mit partis vegne love en velvillig og saglig behandling af dette lovforslag.

Evan Jensen: Efter at kommunalreformen nu er begyndt at virke, er det jo gået sådan, at alle kommuner omfatter flere sogne, ja, nogle kommuner omfatter endda mange sogne, og derfor er det påkrævet med ændringer i de kirkelige love, ikke mindst vedrørende bestemmelserne om budgettering af de kirkelige udgifter, som dækkes igennem den lokale ligning. Ifølge loven om folkekirkens lønningsvæsen sker ligningen under ét for kommunen uanset antallet af sogne. Det er derfor rigtigt, at der nu skal ske en samordning af budgetlægningen, således at der bliver mulighed for en prioritering af de ting, som menighedsrådene kan sætte i værk. Vi har jo kommuner, landkommuner f. eks., hvor der er både ti og flere sogne, og det kan jo ikke nytte noget,